

The effect of eight weeks of intense interval training combined with bee pollen consumption on the levels of serotonin, dopamine, and PGC-1 α proteins in the hippocampus of rats exposed to cadmium

Aref Heydari¹ , Vahid Valipour Dehnou^{2*} , Firuz Sharafi Deharham³
, Mehdi Roozbahani⁴

¹Dept of Exercise Physiology, Bo. C., Islamic Azad University, Borujerd, Iran

²Sports Sciences Dept, Faculty of Literature and Human Sciences, Lorestan University, Khorramabad, Iran

³Dept of Physical Education and Sports Sciences, Khor. C., Islamic Azad University, Khorramabad, Iran

⁴Dept of Motor Behavior, Bo. C., Islamic Azad University, Borujerd, Iran

Article Info

Article type:

Research article

Article History:

Received: Dec. 20, 2024

Received in revised form:

Feb. 11, 2025

Accepted: Mar. 09, 2025

Published Online: May. 26, 2025

* Correspondence to:

Vahid Valipour Dehnou

Sports Sciences Dept, Faculty of
Literature and Human Sciences,
Lorestan University,
Khorramabad, Iran

Email:

valipour.v@lu.ac.ir

ABSTRACT

Introduction: Neurotransmitters and PGC1 α enhance neurological disorders, regulate mitochondrial function, and oxidative stress in the central nervous system, while toxic cadmium damages nervous system structures. In the present study, the effect of eight weeks of high-intensity interval training combined with pollen consumption on the levels of serotonin, dopamine, and PGC-1 α proteins in the hippocampus of rats exposed to cadmium was investigated.

Materials & Methods: The study involved 25 Sprague-Dawley rats, randomly divided into groups based on their health status, exposure to cadmium, pollen, high-intensity interval training, and pollen+high-intensity interval training. The rats were fed pollen and cadmium chloride daily. Data analysis was conducted using SPSS V.26, two-way variance test, independent t-test, and Mann-Whitney test at a significance level of 0.05.

Results: Cadmium levels in the healthy control group were significantly lower than in the others ($P=0.001$). Also, a significant decrease in cadmium levels was observed in the exercise+pollen group compared to the cadmium ($P=0.031$). However, these changes were insignificant compared to the pollen and exercise ($p < 0.05$). The main and interaction effects of high-intensity interval training and pollen were not significant for serotonin, dopamine, and PGC-1 α levels ($p > 0.05$). In the pollen, exercise, and pollen+exercise groups, there was no significant difference compared to the cadmium group for serotonin, dopamine, and PGC-1 α levels ($p > 0.05$).

Conclusion: High-intensity interval training and eating pollen, either separately or together, did not significantly raise the levels of serotonin, dopamine, and PGC-1 α proteins in rats that were exposed to cadmium.

Keywords: Intense Exercise, Pollen, Serotonin, Dopamine, PGC-1 α , Rats

How to cite this paper: Heydari A, Valipour Dehnou V, Sharafi Deharham F, Roozbahani M. The effect of eight weeks of intense interval training combined with bee pollen consumption on the levels of serotonin, dopamine, and PGC-1 α proteins in the hippocampus of rats exposed to cadmium. *Journal of Ilam University of Medical Sciences*. 2025;33(2):71-85.

Introduction

With the rapid growth of population and changing lifestyles, various pollutants and hazardous urban, industrial, and agricultural wastes have entered the environment and are considered a serious threat to the health of individuals, as well as animals and plants (1, 2). Cadmium is one of the most common

pollutants, and after it enters the food chain, it has a long biological half-life that leads to neurological, renal, ocular, respiratory, bone damage, and cancer in humans (2). Cadmium affects pathological and behavioral functions and many functions of the nervous system and generally disrupts enzymes involved in synthesizing neurotransmitters (1). It also helps induce damage to various cells by stimulating

the formation of reactive oxygen species (ROS) (2). It causes abnormal expression of antioxidants in cells, increased damage to deoxyribonucleic acid (DNA), disruption of mitochondria, induction of apoptosis, and lipid peroxidation (3). Research has shown that exercising can help boost the levels of PGC-1 α and increase the production of dopamine, serotonin, and neurotrophic growth factors in the striatum and hippocampus. Furthermore, pollen, which is rich in phenolic acids and flavonoids and has a wide range of biological functions, including antioxidant, anti-inflammatory, anti-oxidative, antimicrobial, anti-allergic, anti-tumor, anti-inflammatory, and anti-atherosclerotic properties, has favorable effects on the central nervous system and nervous system functions, immune, and inflammatory systems (15). Therefore, this study aimed to explore how eight weeks of high-intensity interval training along with taking bee pollen affects the levels of serotonin, dopamine, and PGC-1 α proteins in the hippocampus of rats that were exposed to cadmium.

Methods

In this study, 25 male Sprague-Dawley rats, about eight weeks old and weighing around 250 grams, were randomly split into 5 equal groups: a healthy control group, a cadmium group, a pollen group, a high-intensity interval training group, and a pollen + high-intensity interval training group. They performed high-intensity interval training 3 sessions per week for 8 weeks at an intensity of 80 to 110% (VO₂max). At the same time, pollen (200 mg dissolved in 4.2 cc of normal saline) and cadmium chloride (40 mg/kg/w/d dissolved in drinking water) were fed daily. For all groups, 48 hours after the last training session, pollen supplementation and cadmium administration were anesthetized with ketamine and xylazine. Then, hippocampal tissue was carefully extracted for the measurement of cadmium and serotonin, dopamine, and PGC-1 α proteins and then stored at -70°C. Two-way analysis of variance, independent t-tests, and Mann-Whitney tests were used to analyze the data at a significance level of $P < 0.05$.

Results

The results of the independent t-test showed a significant decrease in the changes in cadmium values in the exercise + pollen group

compared to the cadmium group ($P = 0.031$). However, these changes were not significant compared to the pollen and exercise groups ($p < 0.05$). Furthermore, there was no significant difference in the changes in cadmium values in the pollen and exercise groups compared to the cadmium group ($p < 0.05$). Also, the results of this test showed that the relative values of serotonin in the pollen ($P = 0.265$), exercise ($P = 0.074$), and pollen + exercise ($P = 0.163$) groups were not significant compared to the cadmium group. The results of the Mann-Whitney test for the relative values of dopamine did not show a significant difference for the pollen ($P = 0.599$), exercise ($P = 0.599$), and pollen + exercise ($P = 0.074$) groups compared to the cadmium group. The results of the same test showed that there was no significant difference in the relative PGC1- α values in the pollen group ($P=0.599$), exercise group ($P=0.753$), and pollen + exercise group ($P=0.074$) compared to the cadmium group. Also, there was no significant difference between the other intervention groups for the values of serotonin, dopamine, and PGC1- α ($p < 0.05$). The results of the two-way analysis of variance test for the interactive effect of exercise with pollen on the values of serotonin ($P=0.504$), dopamine ($P=0.452$), and PGC1- α ($P=0.951$) did not show a significant difference.

Conclusion

The results of this study suggest that high-intensity interval training and pollen consumption, whether done alone or together, do not increase the levels of serotonin, dopamine, and PGC-1 α proteins in mice exposed to cadmium. However, researchers suggest that the positive effects of exercise activities and the numerous properties of pollen on the CNS and nervous system functions, especially the variables considered in previous studies, should be taken into account. Researchers should investigate different durations and intensities of high-intensity interval training, along with various doses of pollen and cadmium, to clarify how these factors affect the variables in the present study.

Authors' Contribution

Conceptualization, Methodology, Validation, Formal Analysis, Investigation, Software, Resources, Data Curation, Writing—Original Draft Preparation, Writing—Review & Editing, Visualization, Supervision, Project

Administration: AH, VV, FS, MR.

Ethical Statement

This study was approved by the Ethics Committee of Islamic Azad University - Boroujerd Branch (Khorramabad- Iran) (IR.IAU.B.REC.1402.115). The authors avoided data fabrication, falsification, plagiarism, and misconduct.

Conflicts of Interest

The authors declare no conflict of interest.

Funding

No financial support was provided for this research.

Acknowledgment

The present article was extracted from the Ph.D. thesis written by Aref Heydari. The authors thank the all of participants and persons who help in this project.

تأثیر هشت هفته تمرین تناوبی شدید همراه با مصرف گرده گل بر سطوح پروتئین‌های سروتونین، دوپامین و PGC-1α هیپوکامپ موش‌های صحرایی در معرض کادمیوم

عارف حیدری^۱، وحید ولی پور ده نو^{۲*}، فیروز شرفی دهرجم^۳، مهدی روز بهانی^۴

^۱ گروه تربیت بدنی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

^۲ گروه علوم ورزشی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

^۳ گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد خرم آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، خرم آباد، ایران

^۴ گروه رفتار حرکتی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

چکیده

اطلاعات مقاله

نوع مقاله: پژوهشی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۹/۲۵

تاریخ ویرایش: ۱۴۰۳/۱۱/۲۳

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۲/۱۹

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۰۳/۰۵

نویسنده مسئول:

وحید ولی پور ده نو

گروه علوم ورزشی، دانشکده

ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه

لرستان، خرم آباد، ایران

Email:

valipour.v@lu.ac.ir

مقدمه: شواهد نشان می‌دهد که انتقال‌دهنده‌های عصبی و PGC-1α باعث بهبود مجموعه‌ای از اختلالات عصبی، تنظیم عملکرد میتوکندری و استرس اکسیداتیو در دستگاه عصبی مرکزی می‌شود. در مقابل، کادمیوم سمی موجب آسیب در برخی ساختارهای دستگاه عصبی می‌گردد. در تحقیق حاضر تأثیر، هشت هفته تمرین تناوبی شدید همراه با مصرف گرده گل بر سطوح پروتئین‌های سروتونین، دوپامین و PGC-1α هیپوکامپ موش‌های صحرایی در معرض کادمیوم بررسی شد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه تجربی، ۲۵ سر موش نژاد اسپراک-دوالی به‌طور تصادفی به ۵ گروه کنترل سالم، کادمیوم، گرده گل، تمرین تناوبی شدید و گرده گل+تمرین تناوبی شدید تقسیم گردیدند. تمرین تناوبی شدید به مدت ۸ هفته (۳ روز در هفته) صورت گرفت و همزمان روزانه به موش‌ها گرده گل (200 mg حل شده در 2/4 cc نرماسالین) و کادمیوم کلراید (محلول در آب آشامیدنی ۴۰ mg/kg/w/d) خوراندند. برای تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS vol.26، آزمون واریانس دوطرفه (دو عاملی بودن طرح)، تی مستقل و من‌ویتنی در سطح معناداری $P < 0.05$ استفاده گردید.

یافته‌های پژوهش: مقادیر کادمیوم در گروه کنترل سالم نسبت به سایر گروه‌ها، به‌طور معنی‌داری کمتر بود ($P = 0.001$)؛ همچنین کاهش معناداری در مقادیر کادمیوم در گروه تمرین+گرده گل نسبت به گروه کادمیوم دیده شد ($P = 0.031$)؛ اما نسبت به گروه گرده گل و تمرین این تغییرات معنادار نبود ($P > 0.05$). اثر اصلی و اثر تعاملی تمرین تناوبی شدید و گرده گل برای مقادیر سروتونین، دوپامین و PGC-1α معنادار نبود ($P > 0.05$). در گروه گرده گل، تمرین و گرده گل+تمرین نسبت به گروه کادمیوم، برای مقادیر سروتونین، دوپامین و PGC-1α، تفاوت معناداری مشاهده نگردید ($P > 0.05$).

بحث و نتیجه‌گیری: انجام تمرینات تناوبی شدید و مصرف گرده گل به‌تنهایی و همراه با همدیگر قادر به افزایش معنادار مقادیر پروتئین‌های سروتونین، دوپامین و PGC-1α موش‌های صحرایی در معرض کادمیوم نیست.

واژه‌های کلیدی: تمرین تناوبی شدید، گرده گل، سروتونین، دوپامین، PGC-1α، موش صحرایی

استاد: حیدری عارف، ولی پور ده نو وحید، شرفی دهرجم فیروز، روز بهانی مهدی. تأثیر هشت هفته تمرین تناوبی شدید همراه با مصرف گرده گل بر سطوح پروتئین‌های سروتونین، دوپامین و PGC-1α هیپوکامپ موش‌های صحرایی در معرض کادمیوم. *مجله دانشگاه علوم پزشکی ایلام*، خرداد ۱۴۰۴؛ ۳۳(۲): ۸۵-۷۱.

مقدمه

رشد سریع جمعیت، پیشرفت فناوری و تغییر سبک زندگی سبب شده است تا انواع آلاینده‌ها و پسماندهای خطرناک جامد، مایع و گاز از منابع شهری، صنعتی و کشاورزی وارد محیط‌زیست شوند و تهدیدی جدی برای سلامت افراد جامعه و همچنین جانوران و گیاهان به‌شمار آیند (۱، ۲). در این میان، کادمیوم یکی از رایج‌ترین آلاینده‌های محیط زیستی است که پس از ورود به زنجیره غذایی، با نیمه‌عمر بیولوژیکی طولانی، به بروز آسیب‌های عصبی، کلیوی، چشمی، تنفسی، استخوانی و سرطان در انسان منجر می‌گردد (۲). گزارش شده است که کادمیوم می‌تواند با تحریک تشکیل گونه‌های فعال اکسیژن (ROS)، به القای آسیب به سلول‌های مختلف کمک کند و باعث بیان غیرطبیعی آنتی‌اکسیدان‌ها در سلول‌ها، افزایش آسیب دی‌اکسی‌ریبونوکلئیک‌اسید (DNA)، اختلال در میتوکندری، القای آپوپتوز و پراکسیداسیون لیپیدی شود (۳). از سویی، گیرنده گامای فعال شده توسط تکثیرکننده پراکسیزوم ۱ آلفا (PGC-1 α) که یک کوآکتیویتور رونویسی است و از یک پروتئین یا مجموعه‌ای از پروتئین‌ها تشکیل شده است، به یک Activator یا عامل رونویسی در ناحیه‌ای از DNA متصل می‌گردد. PGC-1 α به‌عنوان یک عامل محوری برای عملکرد میتوکندری، تنظیم متابولیسم میتوکندری، بیوزنز و استرس اکسیداتیو ضروری است (۴) که می‌تواند متابولیسم اکسیداتیو را در برخی از بافت‌ها (از جمله بافت عصبی) به‌خوبی تنظیم کند (۵). دوپامین و سروتونین که جزو انتقال‌دهنده‌های عصبی هستند، در تنظیم حالات خلقی، انگیزه، عملکردهای فیزیولوژیکی، آسیب‌شناختی و رفتاری نقش دارند (۶). تحقیقات نشان داده است، کادمیوم بر عملکردهای پاتولوژیک، رفتاری و بسیاری از عملکردهای دستگاه عصبی تأثیر می‌گذارد و به‌طور کلی، آنزیم‌های دخیل در سنتز انتقال‌دهنده‌های عصبی را مختل می‌کند. (۷، ۱). مطالعات اخیر حاکی از آثار مفید فعالیت ورزشی بر ساختار مغز، عملکرد شناختی و رفتاری از طریق بهبود سطح نروتروفین‌ها است (۸). فعالیت ورزشی یکی از رویکردهای حمایتی و

غیرتهاجمی برای افزایش بیان PGC-1 α ، افزایش سنتز دوپامین، سروتونین و عامل رشد نروتروفیک در استریاتوم و هیپوکامپ است (۹، ۱۰). در این زمینه، کاردیرو و همکاران (۲۰۱۷) تأثیر دستورالعمل‌های تمرینی طولانی مدت هوازی بر دستگاه سروتونرژیک و دوپامینرژیک در هنگام خستگی ورزشی و لیو و همکاران (۲۰۲۱) تأثیر هشت هفته تمرین قدرت ایستا تناوبی با شدت بالا در بهبود آتروفی عضلات اسکلتی و عملکرد حرکتی از طریق مسیر PGC-1 α /FNDC5/UCP1 روی موش‌های مسن را بررسی کردند. گرده گل غنی از اسیدهای فنولیک، فلاونوئیدها و دارای مقادیر چشمگیری از مواد معدنی ویتامین‌ها است. گرده گل خواص وسیعی از کارکردهای بیولوژیکی از جمله خواص آنتی‌اکسیدانی، ضدالتهاب، ضد اکسایشی، ضد میکروبی، ضد آلرژی، ضد توموری و ضد آترواسکلروز دارد؛ همچنین دارای آثار مطلوبی بر دستگاه مرکزی اعصاب و سایر عملکردهای عصبی، دستگاه‌های ایمنی و التهابی است (۱۵-۱۳)؛ اما پژوهش‌های اندکی در رابطه با تأثیر مصرف گرده گل یا تجویز مزمن کادمیوم بر تغییرات سطوح دوپامین، سروتونین و PGC-1 α صورت گرفته است (۱۶، ۱۵)؛ اما با وجود این، یافته‌های تحقیقاتی همچنان متفاوت است. تا به حال تحقیقی درباره تأثیر هم‌زمان تمرین تناوبی شدید و مصرف گرده گل بر سطوح پروتئین‌های سروتونین، دوپامین و PGC-1 α هیپوکامپ موش‌های صحرایی در معرض کادمیوم صورت نگرفته است؛ بنابراین، با توجه به نیاز به توسعه راهبردهای درمانی غیردارویی برای جلوگیری یا کاهش عوارض مرتبط با کادمیوم و با فرض اینکه کاربرد مصرف گرده گل به‌همراه تمرین تناوبی شدید می‌تواند در افراد در معرض کادمیوم سودمند باشد، لزوم انجام تحقیقات بیشتر در این زمینه احساس می‌شود؛ از این رو، هدف مطالعه حاضر تأثیر هشت هفته تمرین تناوبی شدید همراه با مصرف گرده گل بر سطوح پروتئین‌های سروتونین، دوپامین و PGC-1 α هیپوکامپ موش‌های صحرایی در معرض کادمیوم است.

مواد و روش‌ها

تحقیق حاضر از نوع تجربی است و به همراه گروه

کنترل انجام شد. در این پژوهش، به علت اینکه تحقیق روی موش‌ها بود، جامعه و نمونه آماری یکی است. تعداد ۲۵ سر موش صحرایی نر سالم نژاد اسپراگ-دوالی با سن تقریبی هشت هفته و وزن تقریبی ۲۵۰ گرم، از مرکز پرورش و تکثیر حیوانات آزمایشگاهی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت تهیه و پس از انتقال به محیط آزمایشگاه فیزیولوژی ورزشی حیوانی، در گروه‌های ۵ تایی در قفس‌های استاندارد پلی‌کربنات شفاف در شرایط دمایی 22 ± 2 درجه سانتی‌گراد، رطوبت ۵۵-۵۰ درصد و تحت سیکل ۱۲:۱۲ ساعت تاریکی-روشنایی تا زمان کامل آزمایش‌ها و دوره تمرینات ورزشی نگهداری گردیدند. دسترسی موش‌ها در تمام مدت به غذای مخصوص موش (pellet) از شرکت خوراک دام پارس تهران و آب در طول دوره آزاد بود که مرتباً کنترل می‌شد. پس از گذشت یک هفته و سازگاری با محیط آزمایشگاه و آشناسازی با نوار گردان، موش‌ها بر اساس وزن همسان‌سازی و به‌طور تصادفی به ۵ گروه مساوی ($n = 5$) شامل گروه کنترل سالم (HC)، گروه کادمیوم (Cd)، گروه کادمیوم+گرده گل (Cd+PO)، گروه کادمیوم+تمرین تناوبی شدید (Cd+HIIT) و گروه کادمیوم+گرده گل+تمرین تناوبی شدید (Cd+HIIT+PO) تقسیم گردیدند؛ سپس دستورالعمل تمرین که شامل سه جلسه در هفته با شدت ۸۰ تا ۱۱۰ درصد VO_{2max} برای تمرین اصلی و ۵۰ درصد VO_{2max} برای استراحت فعال بود، توسط گروه‌های تمرین و گرده گل+تمرین به مدت ۸ هفته انجام شد (۱۷). همزمان موش‌های گروه تحقیق به‌جز گروه کنترل سالم روزانه، کادمیوم کلراید محلول در آب آشامیدنی به میزان 40 mg/kg/w/d را دریافت کردند (۱۸) و 200 mg گرده گل حل‌شده در $2/4 \text{ cc}$ نرماسالین، به‌صورت گاوژ به موش‌های

گروه گرده گل و تمرین+گرده گل داده شد (۱۹). ۴۸ ساعت پس از آخرین جلسه تمرین، مکمل‌دهی با گرده گل و مصرف کادمیوم کلراید محلول در آب، موش‌های پژوهش در حالت ۱۲ ساعت ناشتایی، با استفاده از کتامین (۵۰ میلی‌گرم/کیلوگرم) و زایلازین (۲۰ میلی‌گرم/کیلوگرم) بیهوش گردیدند. برای تأیید مسمومیت با کادمیوم و اندازه‌گیری پروتئین‌های سروتونین، دوپامین و $PGC-1\alpha$ ، پس از بیهوشی کامل و تشریح، بافت هیپوکامپ مغز به‌دقت استخراج شد و بلافاصله پس از توزین و شست‌وشو، به مدت ۱۰ دقیقه در تانک ازت غوطه‌ور گردید و سپس در دمای -70°C درجه سانتی‌گراد تا جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل داده‌ها نگهداری شد. همه اصول اخلاقی کار با حیوانات بر اساس معاهده هلسینکی و تحت نظر کمیته اخلاق دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد با کد IR.IAU.B.REC.1402.115 بررسی و تأیید شده است. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها، در بخش آمار توصیفی از شاخص‌های انحراف معیار، میانگین و همچنین نمودار استفاده گردید. در بخش آمار استنباطی، از آزمون‌های تحلیل واریانس دواره، t مستقل و من‌ویتنی استفاده شد. همه تحلیل‌های آماری با استفاده از نرم‌افزار SPSS vol.26 در سطح معنی‌داری $P < 0.05$ انجام گردید.

دستورالعمل تمرین تناوبی با شدت زیاد (HIIT)

همزمان با مصرف گرده گل و کادمیوم، به مدت ۸ هفته تمرین تناوبی با شدت بالا شامل سه جلسه دویدن هفتگی روی تردمیل مخصوص جوندگان (جدول شماره ۱) اجرا شد. گروه‌های تمرین و تمرین+گرده گل پیش از هر جلسه تمرین، به مدت ۵ دقیقه با شدت ۵۰ تا ۶۰ درصد VO_{2max} گرم کردن و سرد کردن را انجام دادند (۱۷).

جدول شماره ۱. دستورالعمل تمرینی

روز اول آشنایی با تردمیل
روز دوم تست VO_{2max} با آزمون افزایش استاندارد بدفورد
۵ دقیقه گرم کردن ۵۰ تا ۶۰ درصد VO_{2max}

هفته	تعداد تکرار	مدت تمرین (دقیقه)	شدت تمرین (VO2max)	مدت استراحت فعال	شدت تمرین (VO2max)	تکرار تمرین در هفته
تمرین اولیه	۱	۲	۸۰ درصد	۲	۵۰ درصد	۳ روز
هفته اول	۲	۲	۸۰ درصد	۲	۵۰ درصد	۳ روز
هفته دوم	۴	۲	۹۰ درصد	۲	۵۰ درصد	۳ روز
هفته سوم	۶	۲	۱۰۰ درصد	۲	۵۰ درصد	۳ روز
هفته چهارم تا هشتم	۸	۲	۱۱۰ درصد	۲	۵۰ درصد	۳ روز
۵ دقیقه سرد کردن ۵۰ تا ۶۰ درصد VO2max						

تهیه و نحوه مصرف کادمیوم

کادمیوم کلراید خالص از شرکت سیگما آلد ریچ تهیه گردید. کادمیوم در طول مدت دوره تمرینی (۸ هفته)، به صورت کادمیوم کلراید محلول در آب به میزان ۴۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن در روز، از طریق آب آشامیدنی به موش های گروه های (کادمیوم، تمرین، گروه گل و گروه گروه گل+تمرین) خورانده شد. ظروف آب حاوی کادمیوم به طور روزانه و در تمام مدت هشت هفته کنترل و همواره پر می شد، به طوری که موش ها در تمام مدت قادر به مصرف آب به مقدار دلخواه بودند (۱۸).

تهیه و نحوه مصرف مکمل کرده گل

ابتدا گروه گل مورد تأیید جهاد کشاورزی شهرستان مرودشت تهیه گردید؛ سپس بر اساس مطالعه ناصری و همکاران که دوزهای مختلف را بررسی کرده بودند، اثرگذارترین دوز مصرفی ۲۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم انتخاب شد. ابتدا روزانه ۲۰۰ میلی گرم کرده گل در ۴/۲ سی سی نرمال سالین حل گردید و در طول مدت دوره تمرینی (۸ هفته)، روزانه به صورت گاوژ به موش های گروه های کادمیوم+گروه گل و کادمیوم+گروه گل+تمرین خورانده شد (۱۹).

نحوه تهیه نمونه ها از بافت هیپوکامپ

۴۸ ساعت پس از آخرین مداخله (تمرین، مکمل دهی و کادمیوم)، پس از ۱۲ ساعت ناشتایی، موش ها به وسیله تزریق درون صفاقی با استفاده از کتامین (۵۰ میلی گرم

/ کیلوگرم) و زایلازین (۲۰ میلی گرم/ کیلوگرم) بیهوش گردیدند. پس از باز کردن جمجمه، بافت هیپوکامپ مغز موش ها در شرایط استریل به عنوان نمونه، جداسازی و استخراج شد و بلافاصله پس از توزین و شست و شو، به مدت ۱۰ دقیقه در تانک ازت غوطه ور گردید؛ سپس در میکروتیوپ حاوی ۱ میلی لیتر از محلول اسید فرمیک ۰/۲ مولار سرد قرار گرفت و هموژنیزه شد؛ سپس محلول آماده شده به دستگاه سانتریفیوژ (۲۰ دقیقه، دمای ۴ درجه سانتی گراد، دور ۱۴۰۰۰) منتقل گردید. پس از پایان سانتریفیوژ، محلول سفیدرنگ که در بخش بالایی میکروتیوپ قرار داشت، به میکروتیوپ جدید منتقل شد و سپس تا زمان انجام آزمایش ها، در فریزر ۷۰- درجه سانتی گراد، برای ارزیابی میزان کادمیوم انباشته شده در مغز و سنجش متغیرهای تحقیق نگهداری گردید (۲۰).

نحوه سنجش و تشخیص کادمیوم انباشته شده در مغز

برای همه گروه های تحقیق به منظور تأیید مسمومیت با کادمیوم، ۴۸ ساعت پس از آخرین مداخله (تمرین و مکمل دهی)، پس از باز کردن جمجمه، بافت هیپوکامپ مغز موش ها در شرایط استریل به عنوان نمونه، جداسازی و استخراج شد؛ سپس نمونه جداسازی شده در محلول استاندارد تک عنصری کادمیوم (۱۰۰۰ میکروگرم/ میلی لیتر) که از Reagecon (شانون، ایرلند). خریداری شده بود، در طیف وسیعی از غلظت های کادمیوم برای ایجاد منحنی استاندارد کادمیوم اندازه گیری گردید. ۱ گرم بافت مغز وزن شد و با ۸ میلی لیتر اسید نیتریک غلیظ و ۲ میلی لیتر اسید پرکلریک

مخلوط گردید و در یک هود طی یک شب واکنش نشان داد. روز دوم، مخلوط روی حرارت قرار گرفت تا شفاف و بی‌رنگ شود؛ سپس ۵ میلی‌لیتر از حجم کل محلول به آب مقطر اضافه گردید و خوب مخلوط شد. در نهایت، غلظت Cd در نمونه توسط اسپکتروفتومتری جذب اتمی (طیف‌سنج جذب اتمی Thermo Fisher iCE™ 3500 AAS Scientific) تعیین گردید. AAS روی حالت جذب اتمی تنظیم شد و طول‌موج پارامتر روی ۲۲۸/۸ نانومتر تنظیم گردید. محتوای Cd انباشته‌شده در مغز با محتوای Cd (μg) / وزن بافت (g) نشان داده شد (۲۱).

نحوه سنجش پروتئین‌های سروتونین، دوپامین و PGC-1 α

برای سنجش مقادیر سروتونین، دوپامین و PGC-1 α ، ۴۸ ساعت پس از آخرین مداخله (تمرین و مکمل‌دهی)، نمونه جداشده از بافت هیپوکامپ مغز موش‌ها که در شرایط استریل جداسازی و استخراج شده بود، به روش الایزا با استفاده از کیت‌های موش صحرایی و مبتنی بر فناوری سنجش جاذب ایمنی متصل به آنزیم ساندویچی و آنتی‌بادی ضد پروتئین سروتونین، دوپامین و PGC-1 α بر اساس دستورالعمل شرکت سازنده (شرکت پارس، ایران) بررسی و سنجش شد. آنتی‌بادی ضد پروتئین کونژوگ بیوتین به‌عنوان آنتی‌بادی تشخیصی استفاده گردید. استانداردها و نمونه‌های پایلوت به چاه‌ها اضافه شدند. پس از انکوباسیون، کونژوگ‌های متصل‌نشده توسط بافر شستشو حذف گردیدند؛ سپس

آنتی‌بادی تشخیص بیوتین‌یله برای اتصال به پروتئین سروتونین، دوپامین و PGC-1 α کونژوگ بر روی آنتی‌بادی پوشش داده‌شده افزوده شد. پس از شستشوی کونژوگ‌های غیرمتصل، HRP-Streptavidin اضافه گردید. پس از شستشوی سوم، بسترهای TMB برای مشاهده واکنش آنزیمی HRP افزوده شد. TMB توسط HRP کاتالیز گردید تا یک محصول رنگ آبی تولید کند که پس از افزودن محلول با رنگ زرد متوقف شد؛ سپس optimal density (O.D) آن‌ها خوانده شد (جذب در ۴۵۰ نانومتر غلظت ماده هدف متناسب با مقدار OD450 است). پس از پایان مراحل آزمایش، میزان OD نمونه‌ها با دستگاه میکروپلیت ریدر قرائت گردید، به این صورت که برای هر نمونه دو تکرار به‌صورت OD1 و OD2 خوانده و ثبت شد؛ سپس با کمک نمودار استاندارد و شیب خطی، میزان کمی پروتئین سروتونین (در غلظت ۱/۷۵۶۶ نانوگرم/میلی‌لیتر با $\text{OD}=0.0017$)، دوپامین (در غلظت ۱/۶۹۰۸ پیکوگرم/میلی‌لیتر با $\text{OD}=0.0009$) و PGC-1 α (در غلظت ۱/۱۵۴۱ نانوگرم/میلی‌لیتر با $\text{OD}=0.2118$) محاسبه گردید (۲۲).

یافته‌های پژوهش

میانگین وزن و VO_2max گروه‌ها در هفته اول و در هفته آخر تحقیق در جدول شماره ۲ و مقادیر سروتونین، دوپامین، PGC-1 α و کادمیوم انباشته‌شده در مغز گروه‌های تحقیق در جدول شماره ۳ ارائه شده است.

جدول شماره ۲. میانگین و انحراف معیار وزن بدن (گرم) و VO_2max گروه‌ها در هفته اول و در هفته آخر تحقیق

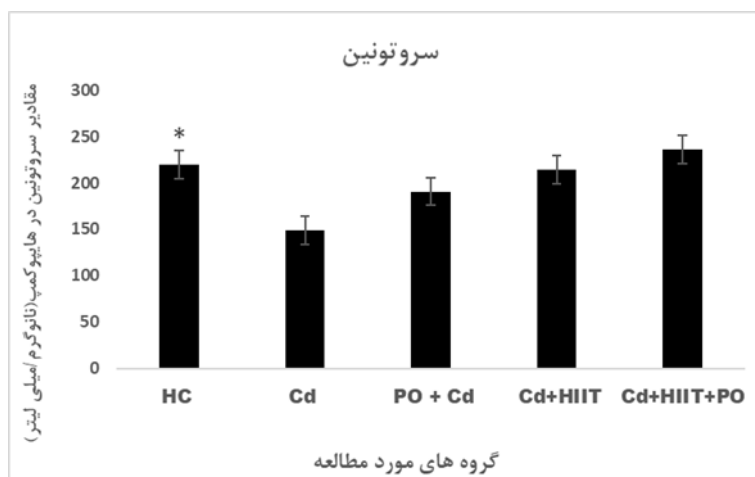
گروه‌ها	وزن بدن در هفته اول انحراف معیار $\pm$ میانگین	وزن بدن در هفته آخر انحراف معیار $\pm$ میانگین	VO_2max هفته اول انحراف معیار $\pm$ میانگین	VO_2max هفته آخر انحراف معیار $\pm$ میانگین
HC	۲۵۰/۴۰ $\pm$ ۱۱/۹۲	۲۷۱/۰۰ $\pm$ ۱۲/۱۰	۱۳/۶۰ $\pm$ ۱/۶۷	۱۳/۸۰ $\pm$ ۲/۲۸
Cd	۲۶۰/۶۰ $\pm$ ۱۰/۵۹	۲۶۷/۰۰ $\pm$ ۷/۲۴	۱۵/۰۰ $\pm$ ۱/۵۸	۱۰/۴۰ $\pm$ ۲/۰۷
Cd + PO	۲۶۲/۶۶ $\pm$ ۸/۳۵	۲۶۸/۰۰ $\pm$ ۵/۳۹	۱۴/۱۶ $\pm$ ۱/۷۲	۱۹/۸۳ $\pm$ ۶/۰۴
Cd+ <u>HIIT</u>	۲۵۸/۰۰ $\pm$ ۹/۱۱	۲۵۵/۴۰ $\pm$ ۹/۳۴	۱۴/۴۰ $\pm$ ۱/۶۷	۲۸/۸۰ $\pm$ ۳/۳۴
Cd+ <u>HIIT+PO</u>	۲۵۷/۰۰ $\pm$ ۱۱/۶۹	۲۴۶/۲۵ $\pm$ ۴/۷۸	۱۵/۰۰ $\pm$ ۱/۸۲	۳۰/۵۰ $\pm$ ۲/۳۸

جدول شماره ۳. میانگین و انحراف معیار مقادیر سروتونین، دوپامین، α -PGC1 و کادمیوم انباشته شده در مغز گروه‌های تحقیق

مقدار کادمیوم در مغز (میکروگرم بر گرم)	PGC-1 α (نانوگرم بر میلی لیتر)	دوپامین (پیکوگرم بر میلی لیتر)	سروتونین (نانوگرم بر میلی لیتر)	متغیر گروه‌ها
۰/۳۲۹±۰/۱۴	۲/۱۳±۰/۲۰	۵۵۴/۶۶±۱۴۸/۸۹	۲۲۰/۰۵±۳۲/۴۴	HC
۲/۹۴±۰/۶۸	۱/۴۱±۰/۳۹	۴۲۰/۴۴±۸۵/۶۳	۱۴۸/۷۶±۴۴/۸۴	Cd
۲/۴۶±۰/۴۹	۱/۶۱±۰/۲۱	۴۷۴/۵۰±۱۱۴/۹۲	۱۹۰/۷۴±۷۶/۲۵	Cd + PO
۲/۵۱±۰/۴۸	۱/۶۰±۰/۲۱	۴۴۹/۵۵±۱۵۴/۳۱	۲۱۴/۰۵±۵۵/۱۹	Cd+ HIIT
۱/۹۲±۰/۳۴	۱/۸۶±۰/۳۲	۵۳۰/۶۱±۹۵/۳۴	۲۳۵/۹۴±۱۱۶/۲۲	Cd+HIIT+PO

در گروه تمرین+گرده گل نسبت به گروه کادمیوم نشان داد
($P=0.031$)؛ اما نسبت به گروه گرده گل و گروه تمرین این
تغییرات معنادار نبود ($P>0.05$) (نمودار شماره ۱).

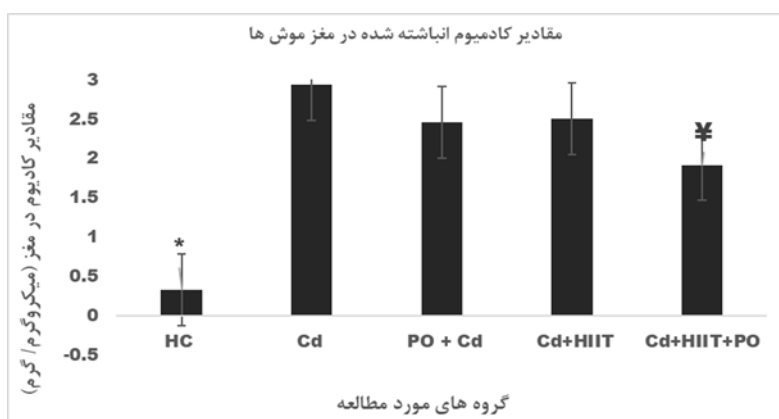
نتایج آزمون t مستقل (در سطح $P<0.05$) نشان داد
که مقادیر کادمیوم در مغز در گروه کنترل سالم نسبت به سایر
گروه‌ها به طور معنی داری کمتر بود ($P=0.001$)؛ همچنین
نتایج کاهش معنی داری را در میزان تغییرات مقادیر کادمیوم

نمودار شماره ۱. مقایسه گروه‌های پژوهش از نظر مقادیر کادمیوم انباشته شده در مغز

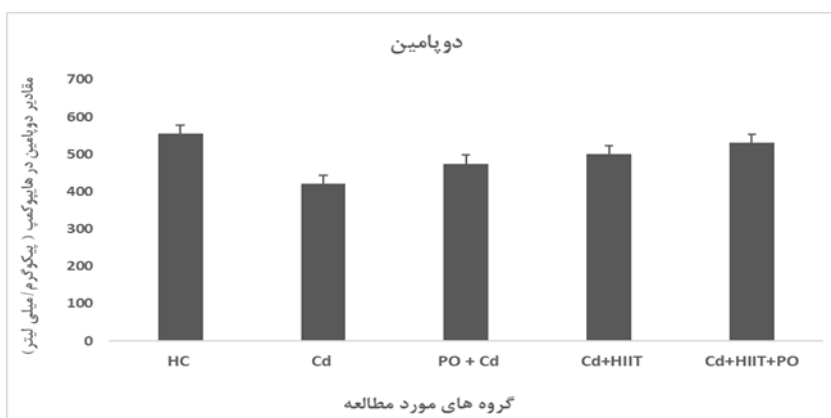
($F=0.64$)، دوپامین ($F=0.59$ ، $P=0.452$) و α -PGC1
($P=0.951$)، $F=0.04$ معنادار نیست. نتایج آزمون t مستقل
نشان داد که مقادیر نسبی سروتونین در گروه گرده گل
($P=0.265$)، تمرین ($P=0.074$) و گرده گل+تمرین
($P=0.163$) نسبت به گروه کادمیوم افزایش داشته است؛ اما
معنی دار نیست (نمودار شماره ۲).

نتایج آزمون تحلیل واریانس دوطرفه نشان داد که اثر
اصلی تمرین بر تغییرات مقادیر سروتونین ($P=0.214$)،
($F=1.67$) دوپامین ($F=1.83$ ، $P=0.214$) و α -PGC1
($P=0.140$)، $F=2.40$ و نیز اثر اصلی گرده گل بر تغییرات
مقادیر سروتونین ($F=0.68$ ، $P=0.419$)، دوپامین ($P=0.230$)،
($F=1.55$) و α -PGC1 ($P=0.133$) و اثر تعاملی
تمرین و گرده گل بر تغییرات مقادیر سروتونین ($P=0.504$)،

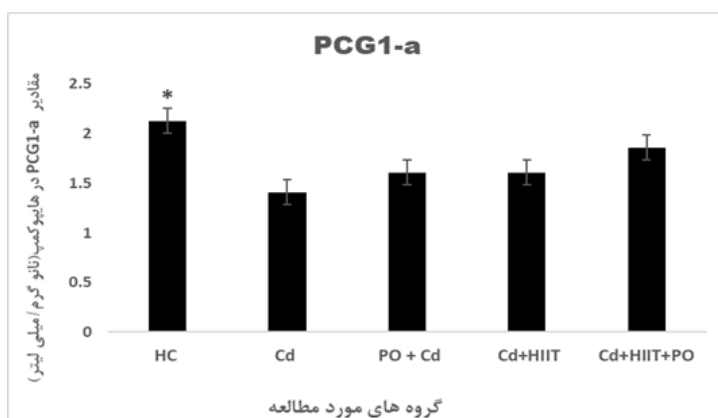
نمودار شماره ۲. مقایسه گروه های پژوهش از نظر مقادیر سروتونین

نتایج آزمون من ویتنی برای مقادیر نسبی دوپامین (P=0.599) و گرده گل+تمرین (P=0.074)، نسبت به گروه تفاوت معناداری را برای گروه گرده گل (P=0.599)، تمرین کادمیوم نشان نداد (نمودار شماره ۳).

نمودار شماره ۳. مقایسه گروه های پژوهش از نظر مقادیر دوپامین

نتایج همین آزمون نشان داد که مقادیر نسبی PGC1-α در گروه گرده گل (P=0.599)، تمرین (P=0.753) و گرده گل+تمرین (P=0.74) نسبت به گروه کادمیوم، تفاوت معنی داری وجود ندارد (نمودار شماره ۴).

نمودار شماره ۴. مقایسه گروه های پژوهش از نظر مقادیر PGC1-α

همچنین تفاوت معنی داری میان سایر گروه های مورد مداخله برای مقادیر سروتونین، دوپامین و PGC1-α مشاهده نشد (P>0.05).

بحث و نتیجه گیری

نتایج این تحقیق نشان داد که ۸ هفته تمرین تناوبی شدید به همراه مصرف گرده گل باعث افزایش معنادار مقادیر نسبی سروتونین و دوپامین در گروه های گرده گل، تمرین و تمرین + گرده گل نسبت به گروه کادمیوم نشده است؛ همچنین اثر اصلی تمرین تناوبی شدید و گرده گل و اثر تعاملی (اثر همزمان) تمرین و گرده گل، افزایش معناداری را برای میزان سروتونین و دوپامین در هیپوکامپ موش های در معرض کادمیوم نشان نداده است؛ اما گفتنی است، این نتایج با یافته های لانگفورت و همکاران (۲۰۰۶) با ۶ هفته تمرین استقامتی به مدت یک ساعت و چن و همکاران (۲۰۰۸) با ۴ هفته تمرین هوازی بر روی تردمیل در موش های نر همخوان بود (۲۳، ۲۴)؛ اما با نتایج تحقیق تسای و همکاران (۲۰۲۴) با تأثیر تمرینات تناوبی با شدت بالا و متوسط، زمانی و همکاران (۲۰۱۲) با مصرف ژل رویال و تمرینات هوازی با شدت متوسط و قنبری نیاکی و همکاران (۲۰۲۰) با ۲ هفته تمرین مقاومتی دایره ای و مصرف گرده گل متناقض است (۲۶، ۲۵، ۱۵). اثر اصلی تمرین تناوبی شدید و گرده گل و اثر تعاملی آن ها بر مقادیر PGC-1 α از دیگر نتایج این تحقیق بود که افزایش معناداری را نشان نداد؛ همچنین مقادیر PGC-1 α در گروه گرده گل، تمرین و گروه گرده گل + تمرین نسبت به گروه کادمیوم معنادار نبود. این نتایج با یافته های تحقیق شعبانی و همکاران (۲۰۱۶) با انجام ۸ هفته تمرین هوازی به مدت ۳۰ دقیقه با شدت ۱۰۰-۹۰ درصد در موش های صحرای و یستار و تحقیق دمیچی و همکاران (۲۰۱۹) با تمرین تناوبی با شدت بالا و شدت پایین به مدت ۶ هفته، مبنی بر معنادار نبودن مقادیر PGC-1 α در هیپوکامپ همسو بود (۲۸، ۲۷)؛ اما با یافته های لیو و همکاران (۲۰۲۱) با انجام تمرین قدرتی با شدت بالا و جوکار و همکاران (۲۰۲۱) با ۸ هفته تمرین تناوبی با شدت بالا، مبنی بر افزایش مقادیر PGC-1 α تناقض داشت (۱۲، ۹). در این باره می توان گفت که کادمیوم بسیار سمی از طریق سد خونی مغزی وارد دستگاه عصبی مرکزی می شود و به عنوان کاتالیزور برای واکنش های بیوشیمیایی و همچنین تنظیم کننده های بیان ژن، باعث ایجاد تغییرات مورفولوژیکی

و بیوشیمیایی در برخی از ساختارهای دستگاه عصبی مرکزی (CNS) می گردد و با آسیب رساندن به نورون های سروتونینیک و دوپامینرژیک و آنزیم های دخیل در سنتز انتقال دهنده های عصبی در ناحیه هیپوکامپ، موجب مهار سنتز سروتونین و دوپامین می شود (۲۹، ۷). مطالعات نشان داده است، کادمیوم در استرس اکسیداتیو و واکنشی و اختلال عملکرد میتوکندری (از بین رفتن شکل و غشای میتوکندری) نقش اساسی دارد؛ همچنین باعث کاهش بیان ژن PGC-1 α و در نتیجه، کاهش بیوژنز میتوکندری می گردد (۳۰). گزارش شده است که سروتونین به عنوان عامل مهمی در کیفیت خواب و خلق و خو مؤثر است. سروتونین به همراه دوپامین در تنظیم حالات خلقی، انگیزه و مجموعه ای از اختلالات عصبی از جمله اضطراب و افسردگی نقش دارد و حالات احساسی را کنترل می کند و اثر مستقیمی بر رفتار دارد (۶). حاج علی و همکاران (۲۰۱۸) بیان کردند که این سازوکارها از طریق گیرنده های دوپامینی (D1، D2، D3) و سروتونینی در CNS و نورونزایی در هیپوکامپ صورت می گیرد (۲۹). نتایج مطالعات نشان می دهد، PGC-1 α به عنوان یک عامل محوری برای عملکرد میتوکندری، برای تنظیم متابولیسم میتوکندری، تجدید میتوکندری، بیوژنز و استرس اکسیداتیو و به ویژه تنظیم بافت عصبی ضروری است (۳۱، ۵). از سویی، به نظر می رسد تمرینات ورزشی باعث القای افزایش عامل رشد اندوتلیال داخل عروقی می شود و با کمک به مناطق آسیب های ناشی از مصرف مواد ممکن است از راه تحریک آنژیوژنز (رگ سازی) و اثر مستقیم بر عامل رشد نروتروفیک (BDNF) انجام گیرد که موجب بازسازی و ترمیم پایانه های آسیب دیده مونوآمینوژنرژیک سروتونین می گردد (۳۲). تمرینات هوازی طولانی مدت می تواند با تأثیر بر متابولیسم مغز بر جذب تریپتوفان (پیش ساز سروتونین) مؤثر باشد (۳۳) و با افزایش میزان آن در خون، موجب سنتز سروتونین در مغز شود. سازوکارهای متعددی وجود دارد که از طریق آن، فعالیت ورزشی می تواند به افزایش انعطاف پذیری مغز و نوروژنز هیپوکامپ کمک کند و با انعطاف پذیری عصبی، سازگاری های منحصربه فردی را در مدارهای دوپامین

مزولیمیک در گیر ایجاد نماید. یکی دیگر از این سازوکارها سازگاری ایجاد شده توسط تمرینات ورزشی است که به افزایش فاکتورهای پلاستیسیته، افزایش دوپامین، کاهش گیرنده‌های پیش-سیناپسی D2 و تغییرات در کنترل تعدیلی آدنوزینرژیک، اویپوئیدرژیک، سروتونرژیک و دوپاتونرژیک منجر می‌گردد که می‌تواند به حالت هیپردوپامینرژیک کمک کند (۱۰). مطالعات گذشته نشان داده است که ورزش از طریق مسیر سیگنالینگ PGC-1 α /FND5/UCP1، باعث افزایش مقادیر سطوح PGC-1 α و تنظیم محتوای میتوکندری می‌شود (۱۲). تمرینات بدنی باعث فعال شدن PGC-1 α از طریق عواملی مانند آدنوزین منوفسفات کیناز (AMPK)، کلسیم کالمودولین وابسته به کیناز (camK)، نیتریک اکساید (NO) و ژن AMPK P38 و افزایش بیان ژن‌های میتوکندری مانند سیتوکروم اکسیداز و آنزیم‌های اکسایشی می‌گردد (۳۴، ۳۵). گزارش کردند که یک ماه فعالیت ورزشی اختیاری روی نوار گردان در موش‌های نر، به افزایش بیان ژن BDNF از طریق مسیر پیام‌دهی وابسته به PGC-1 α در نورون‌های هیپوکامپ منجر می‌شود (۳۵). گفتنی است، گرده گل حاوی ویتامین‌ها و ترکیبات پلی‌فنلی‌های مختلف (اسیدهای فنولیک) و فیتواسترول‌ها و دارای اسید آمینه‌های پیش‌ساز نوروترانسمیترهای دوپامین و سروتونین است (۳۶). گرده گل به علت داشتن مقادیر فراوان ویتامین C (آسکوربات)، داشتن خواص آنتی‌اکسیدانی و ضد اکسایشی آثار مطلوبی بر دستگاه مرکزی اعصاب و عملکردهای عصبی دارد که باعث تعدیل آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی در مغز، مهار رادیکال‌های آزاد، کاهش التهاب، افزایش عوامل بازیابی عصبی (نروتروفین‌ها و سلول‌های گلیال) و حفظ یکپارچگی نورون‌های دوپامینرژیک و سروتونرژیک می‌شود (۱۶، ۱۳). علاوه بر این، می‌تواند فعالیت مجموع آنزیم‌های میتوکندری (I، II، III- و IV-) را به حالت عادی بازگرداند. اسیدهای آمینه موجود در گرده گل با افزایش سطح PGC-1 α mRNA به‌عنوان یک تنظیم‌کننده مهم عمل می‌کند و تولید ROS را از طریق تحریک بیوترنز میتوکندری و دستگاه دفاعی ROS را محدود

می‌نماید و از بافت‌های فعال متابولیکی در برابر آسیب اکسیداتیو محافظت می‌کند (۱۳)؛ اما پاسخ متفاوت مقادیر سروتونین و دوپامین PGC-1 α در تحقیق حاضر با سایر یافته‌های مطالعات به‌وضوح مشخص نیست. با این حال، علل احتمالی این پاسخ متفاوت ممکن است مربوط به نوع، شدت و طول مدت تمرین و پاسخ غیریکنواخت به شدت فعالیت در طول مدت ورزش، نوع آزمودنی‌ها (نوع بیماری) و همچنین تعداد گیرنده و آنزیم‌های دخیل در ساخت‌های سروتونین و دوپامین (محرک عملکرد دوپامین و سروتونین طی ورزش) و تغییرات شیمیایی عصبی مغز، ارتباطات عصبی و تفاوت سازگاری PGC-1 α به تمرینات تناوبی شدید به‌واسطه تفاوت پاسخ‌دهی تنظیم‌کننده‌ها (ژن‌ها، پروتئین‌ها و گیرنده‌ها)ی بالادست PGC-1 α باشد که احتمالاً توسط مصرف دوز بالای کادمیوم توسط آزمودنی‌ها در هیپوکامپ مهار شده‌اند؛ همچنین علت دیگر می‌تواند میزان دوز مصرفی روزانه گرده گل باشد که تأثیر بسیاری بر نتایج دارد. از محدودیت‌های این تحقیق می‌توان به اندازه‌گیری گیرنده‌های سروتونین و دوپامین و بیان عامل‌های نروتروفیک‌های BDNF و NGF در هیپوکامپ اشاره کرد.

به‌طور کلی، نتایج تحقیق حاضر نشان داد، احتمالاً تمرین تناوبی با شدت بالا و مصرف گرده گل هرکدام به‌تنهایی و همزمان باهم نمی‌تواند موجب افزایش مقادیر پروتئین‌های سروتونین، دوپامین و PGC-1 α در موش‌های در معرض کادمیوم گردد؛ اما با توجه به آثار مثبت فعالیت‌های ورزشی و خواص متعدد گرده گل بر روی CNS و عملکردهای دستگاه عصبی و به‌ویژه متغیرهای مدنظر در مطالعات پیشین توصیه می‌شود، برای روشن‌تر شدن سازوکارهای اثر تمرینات تناوبی با شدت بالا و گرده گل روی متغیرهای تحقیق حاضر، مدت و شدت‌های مختلف تمرینی با دوزهای متفاوت گرده گل و کادمیوم مطالعه گردد.

سپاس‌گزاری

این تحقیق بر گرفته از پایان نامه دکتر رشته فیزیولوژی ورزشی است. بدین وسیله مراتب سپاس و قدردانی خود را از تمام افرادی که در پژوهش حاضر همکاری داشته‌اند

اعلام می‌نماییم.

تعارض منافع

نویسندگان این مقاله اعلام می‌دارند که هیچگونه تعارض منافی ندارند.

کد اخلاق

این مطالعه با کد اخلاق IR.IAU.B.REC.1402.115 در دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد تصویب شد.

حمایت مالی

هیچگونه حمایت مالی برای انجام این تحقیق از طرف هیچ نهادی صورت نگرفته است..

مشارکت نویسندگان

همه نویسندگان در طراحی، اجرا، تحلیل داده ها و نگارش همه بخش های تحقیق مشارکت داشته اند.

References

1. Mehdinia S, Nassehinia H. Health and Environmental Effects of Heavy Metals (Cd, Pb, As). *Environ Water Engin.* 2022; 8:538-50. doi: 10.22034/ JEWE .2020. 253534 .1445.
2. Bernhoft RA. Cadmium toxicity and treatment. *ScientificWorldJournal.* 2013; 2013: 394652. doi:10.1155/2013/39465.
3. Mead MN. Cadmium confusion: Do consumers need protection? *Environ Health Perspec.* 2010; 118: a528-34. doi:10.1289/ehp.118-a528.
4. Guan Y, Cui ZJ, Sun B, Han LP, Li CJ, et al. Celastrol attenuates oxidative stress in the skeletal muscle of diabetic rats by regulating the AMPK-PGC1 α -SIRT3 signaling pathway. *Int J Mol Med.* 2016; 37:1229-38. doi:10.3892/ijmm.2016.2549.
5. Arany Z. PGC-1 coactivators and skeletal muscle adaptations in health and disease. *Curr Opin Gen Dev.* 2008; 18: 426-34. doi: 10.1016/j.gde.2008.07.018.
6. Kienast T, Heinz A. Dopamine and the diseased brain. *CNS Neurol Disord Drug Targets.* 2006; 5:109-31. doi:10.2174/187152706775535650.
7. Lamtai M, Chaibat J, Ouakki S, Berkiks I, Rifi EH, et al. Effect of chronic administration of cadmium on anxiety-like, depression-like and memory deficits in male and female rats: possible involvement of oxidative stress mechanism. *J Behav Brain Sci.* 2018; 8: 240-68. doi: 10.4236/jbbs.2018.85016.
8. Huang T, Larsen KT, Ried-Larsen M, Møller NC, Andersen LB. The effects of physical activity and exercise on brain-derived neurotrophic factor in healthy humans: A review. *Scand J Med Sci Sports.* 2014; 24:1-0. doi:10.1111/sms.12069.
9. Jokar M, Sherafati Moghadam M, Daryanoosh F. The effect of a period high-intensity interval training on the content of AMPK and PGC-1 α proteins in the heart muscle tissue of rats with type 2 diabetes. *J Qazvin Univ Med Sci.* 2021; 29:23-34. doi:10.22070/daneshmed.2021.12950.0.
10. -Greenwood BN. The role of dopamine in overcoming aversion with exercise. *Brain Res.* 2019; 1713:102-8. doi: 10.1016/j.brainres.2018.08.030.
11. Cordeiro LM, Rabelo PC, Moraes MM, Teixeira-Coelho F, Coimbra CC, et al. Physical exercise-induced fatigue: the role of serotonergic and dopaminergic systems. *Braz J Med Biol Res.* 2017; 50: e6432. doi:10.1590/1414-431X20176432.
12. Liu Y, Guo C, Liu S, Zhang S, Mao Y, et al. Eight weeks of high-intensity interval static strength training improves skeletal muscle atrophy and motor function in aged rats via the PGC-1 α /FNDC5/UCP1 pathway. *Clin Interv Aging.* 2021:811-21. doi:10.2147/ CIA.S308893.
13. Ali AM, Kunugi H. Apitherapy for age-related skeletal muscle dysfunction (sarcopenia): A review on the effects of royal jelly, propolis, and bee pollen. *Foods.* 2020; 9:1362. doi: 10.3390/foods9101362.
14. Saral Ö, Şahin H, Saral S, Alkanat M, Akyıldız K, et al. Bee pollen increases hippocampal brain-derived neurotrophic factor and suppresses neuroinflammation in adult rats with chronic immobilization stress. *Neurosci Lett.* 2022; 766:136342. doi: 10.1016/j.neulet. 2021. 136342.
15. -Zamani Z, Reisi P, Alaei H, Pilehvarian AA. Effect of royal jelly on improving passive avoidance learning and spatial learning and memory in rats. *JSSU.* 2012; 20:211-19. doi:10.4103/2277-9175.98150.
16. Pardeh -Shenas NP, Salehi O, Hosseini SA. The effect of resistance training with royal jelly on serotonin and dopamine receptors genes expression in the hippocampus of a rat model of alzheimer's disease. 2021; doi:10.21203/rs.3.rs-350557/v1.
17. Momeni L, Moghadam HF, Hosseini SA, Nikbakht M. Interactive Effects of Endurance Training and Selenium Consumption on the Intrinsic Apoptosis Pathway in the Liver Tissue of Cadmium-Exposed Rats. *J Nutr Sci Diet.* 2020;5.
18. Ojo OA, Rotimi DE, Ojo AB, Ogunlakin AD, Ajiboye BO. Gallic acid abates cadmium chloride toxicity via alteration of neurotransmitters and modulation of inflammatory markers in Wistar rats. *Sci Rep.* 2023; 13:1577. doi:10.1038/s 41598-023-28893-6.
19. Naseri L, Khazaei MR, Khazaei M. Synergic effect of bee pollen and metformin on proliferation and apoptosis of granulosa cells: Rat model of polycystic ovary syndrome. *J Food Biochem.* 2022; 46: e13635. doi:10.1111/jfbc.13635.
20. Kheiri R, Koohi MK, Sadeghi-Hashjin G, Nouri H, Khezli N, Hassan MA, Hoomani F, et al. Comparison of the Effects of Iron Oxide, as a New Form of Iron Supplement, and Ferrous Sulfate on the Blood Levels of Iron and Total Iron-Binding Globulin in the Rabbit. *Iran J Med Sci.* 2017; 42:79-84.
21. Omprakash O, Kumar R, Singh P, Devi P, Malik A, et al. Quantitative Distribution Profile of Cadmium and Lead in Different Organs of Rats and Mitigation of their Accumulation Through Probiotic Treatment.

- Gut Microb Rep. 2024; 1:2313299. Doi: 10.1080/29933935.2024.2313299.
22. Soori S, Bagerzade F, Hemayat Talab R, Sheikh, M. Effect of Moderate Aerobic Activity on Balance, Motor Behavior, Serotonin and Tyrosine Hydroxylase Chemical Enzyme in Animal Model of Parkinson's Disease. JSMDL. 2023; 15: 5-20. doi:10.22059/jmlm.2018.258381.1375.
 23. Langfort J, Barańczuk E, Pawlak D, Chalimoniuk M, Lukačova N, et al. The effect of endurance training on regional serotonin metabolism in the brain during early stage of detraining period in the female rat. Cell Mol Neurobiol. 2006; 26:1325-40. doi: 10.1007/s10571-006-9065-5.
 24. Chen HI, Lin LC, Yu L, Liu YF, Kuo YM, et al. Treadmill exercise enhances passive avoidance learning in rats: the role of down-regulated serotonin system in the limbic system. Neurobiol Learn Mem. 2008; 89:489-96. doi: 10.1016/j.nlm. 2007. 08.004.
 25. -Tsai CL, Pan CY, Wang TC, Tseng YT, Ukropec J, et al. Effects of acute aerobic exercise with different intensities on cerebral dopamine/norepinephrine/ serotonin metabolites and executive-related oculomotor control in individuals with Parkinson's disease. Mental Health Physic Activ. 2024; 26:100582. doi: 10.1016/j.mhpa. 2024.100582.
 26. Ghanbari-Niaki A, Aliakbari-Baydokhty M, Dehghani-Chini MJ. The effect of two weeks of circuit resistance training with and without bee pollen supplementation on plasma lipid profiles in young college men. JPSBS. 2020; 8:112-24. doi: 10.22077/jpsbs.2017.604.1221.
 27. Shabani M, Chubine S, Afghan M, Hedayati M. The Effect of 8 Weeks of Aerobic Exercise on the Expression of PGC-1 α and VEGF Genes in Healthy Male Rats' Myocardial Muscle. SPMI. 2016; 8:21-27. doi :10. 22059/jsb 2016.59092.
 28. Demirchi A, Abadi B. Repetitive exercises on proteins related to mitochondrial dynamics in the heart of male rats suffering from myocardial infarction. Research paper on applied sports physiology.2019; 14(28): 159-172. Doi: 10.22080/jaep.2019.13561.1718
 29. Hajali V, Moradi HR, Sahab Negah S. Neurotransmitters Play as a Key Role in Adult Neurogenesis. Neurosci J Shefaye Khatam. 2018; 6:61-74. doi: 10.29252/shefa.6.4.61 .
 30. Dong W, Yan L, Tan Y, Chen S, Zhang K, et al. Melatonin improves mitochondrial function by preventing mitochondrial fission in cadmium-induced rat proximal tubular cell injury via SIRT1-PGC-1 α pathway activation. Ecotoxicol Environ Safety. 2022; 242: 113879. doi: 10.1016/j.ecoenv.2022.113879.
 31. Guan Y, Cui ZJ, Sun B, Han LP, Li CJ, et al. Celastrol attenuates oxidative stress in the skeletal muscle of diabetic rats by regulating the AMPK-PGC1 α -SIRT3 signaling pathway. Int J Mol Med. 2016; 37:1229-38. doi:10.3892/ijmm. 2016.2549.
 32. O'dell SJ, Galvez BA, Ball AJ, Marshall JF. Running wheel exercise ameliorates methamphetamine-induced damage to dopamine and serotonin terminals. Synapse. 2012; 66:71-80. doi:10.1002/syn.20989.
 33. Karimi M, Safapour F. Effect of a period of selected yoga exercises on serum levels of serotonin and dopamine in non-athlete obese women. JPSBS. 2018; 6:73-83. doi:10.22077/jpsbs.2018.847.
 34. Bagherian M, Banaeifar A, Arshadi S, Azarbayjani M. The effect of exercise type on the expression of pgc-1 α and heart tissue triglyceride content in rats with fatty liver (NAFLD). Stud Med Sci. 2020; 31:282-94.
 35. Parandin R, Abbasi F. ANTIDEPRESSANT EFFECTS OF ROYAL JELLY USING MICE MODEL OF DEPRESSION INDUCED BY RESERPINE. Stud Med Sci. 2023; 34:196-205. doi: 10.61186/umj.34.4.196.